

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 27P/19/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6421201848
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Juhás
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2021:6421201848.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudcom JUDr. Štefanom Juhásom vo veci starostlivosti súdu o mal. V. T., nar. XX. X. XXXX, trvalý pobyt ako matka, zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, soc. vecí a rodiny, Banská Štiavnica, dieťa rodičov: matka L. F., nar. X. X. XXXX, trvalý pobyt: Y. XX, W. F. a otec C. T., nar. XX. XX. XXXX, trvalý pobyt: Š. X, W. F., o návrhu na zníženie výživného, takto

rozhodol:

- I. Návrh otca na zníženie výživného **z a m i e t a .**
- II. Návrh matky na zvýšenie výživného **z a m i e t a .**
- III. Žiaden z účastníkov konania **n e m á** nárok náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Otec mal. V. (ďalej aj „navrhovateľ“ alebo „otec“) sa návrhom, ktorý bol Okresnému súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) doručený 14. 6. 2021, domáhal zníženia výživného na mal. V. (ďalej len „maloletý“), a to zo sumy 120 €, ktorá bola stanovená na základe rodičovskej dohody schválenej rozsudkom okresného súdu z 23. 10. 2020, vyhláseného v konaní vedenom pod sp. zn. 23P/36/2020, na sumu 50 € mesačne. Ako dôvod podania návrhu uviedol, že okresný súd vychádzal v tom čase z jeho príjmov za rok 2020 a predchádzajúcich rokov. Situácia sa však odvtedy zmenila, a preto žiada o zníženie výživného z dôvodu poklesu jeho mesačných príjmov, pretože stále pretrvávajú nepriaznivá situácia ohľadom pandémie Covid-19 a ako živnostníkovi sa mu nedá vykonávať jeho práca.

2. Matka sa k návrhu na zníženie výživného vyjadřila v písomnom podaní doručenom súdu 2. 7. 2021. S návrhom otca na zníženie výživného nesúhlasí, pretože navrhovaná suma 50 € na trojročné dieťa je nízka, keďže s maloletým žije v domácnosti so svojimi rodičmi a bratom. Jej mesačný príjem tvorí rodičovský príspevok a príspevok na dieťa spolu v sume 294,95 € mesačne a mesačný zárobok 150 €. V spoločnej domácnosti s rodičmi prispieva na chod domácnosti, pričom otec pracuje ako živnostník, neplatí si odvody, na ktorých má dlžobu približne 18 000 € a tým, že žiada o zníženie výživného sa chce len oslobodiť od vyživovacej povinnosti. Ako živnostník sa môže podľa vyjadrenia matky zamestnať v akejkoľvek firme, aby si plnil svoju vyživovaciu povinnosť naplno a má vedomosť, že pracuje aj na čierno. Okrem výživného otec neprispieva na potreby maloletého, nezaujíma sa o neho cez týždeň. Otec býva v domácnosti so svojimi rodičmi, dvoma bratmi a priateľkou a jeho mesačné náklady sa pohybujú okolo 120 €. V apríli 2021 podala trestné oznámenie na otca, keďže jej neprispieval na dieťa už šesť mesiacov, ale svoj dlh na výživnom po podaní trestného oznámenia vyplatil. Maloletý t. č. nenavštevuje jasle (od 11. 12. 2020), matka momentálne pracuje na dohodu od 7. 5. 2021. Maloletý v septembri nastupuje do škôlky, tým pádom sa opäť navýšia mesačné náklady o 50 €. Zároveň žiada o zvýšenie výživného zo sumy 120 € na sumu 150 €. Pokiaľ ide o mesačné výdavky matka ich zhrnula nasledovne: na domácnosť prispieva 200 €, oblečenie 30 € (lieky počas ochorenia 15 € - 20 €), vlhčené obrúsky 10

€, detská kozmetika 10 €, telekomunikačné služby 40 €, auto 80 € (práca a výlet), opatrovatel'ka 40 € (platí si študentku ako opatrovatel'ku počas hodín, kedy je v práci), sporenie 30 € (túto sumu odkladá na maloletého, keďže sa mu chystá založiť sporiaci účet).

3. Z obsahu správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Štiavnica (ďalej len „úrad práce“ alebo „kolízny opatrovník“) z 23. 6. 2021, vyplýva, že sociálnym šetrením sa potvrdilo, že matka s maloletým býva v rodinnom dome vo vlastníctve jej rodičov, kde bývajú okrem rodičov matky aj matkin brat, ktorý je plnoletý a študuje. Matka s maloletým majú k dispozícii vlastnú izbu plne prispôbenu potrebám maloletého. Matka momentálne pracuje na dohodu v Šport Bar Brehy, mesačne zarobí okolo 150 €, ďalej poberá rodičovský príspevok vo výške 275,90 € a prídavok na dieťa vo výške 25,50 € mesačne. Čo sa týka výdavkov tie sú u matky nezmenené, naďalej prispieva na domácnosť 100 € mesačne a robí aj nákupy potravín. Maloletý detské jasle nenavštevuje, matka maloletému založila sporenie, kde mu mesačne posielala 20 €. Otec bol v tom čase v cele predbežného zadržania v Ž. W. Q., nakoľko jazdil pod vplyvom alkoholu a bola mu zaniest' osobné veci. Pustiť by ho mali 23. 6. 2021. Na prelome mesiacov apríl/máj podávala na otca trestné oznámenie za neplatenie výživného, volal jej zamestnávateľ otca a vyplatil za neho dlžnú sumu, nad rámec určeného výživného otec neprispieva, veci maloletému kupujú len jeho rodičia, ktorí si maloletého vyzdvihujú aj na styk. Podľa vyjadrenia matky, otec si stále myslí, že peniaze nejdú na maloletého ale na matku. Maloletý je v zdravotnej starostlivosti Y.. M., jeho zdravotný stav je dobrý, neužíva žiadne lieky. Od septembra 2021 maloletý bude navštevovať materskú školu v W. F.. Maloletý bol čisto a slušne oblečený, na otázku, či sa teší do škôlky odpovedal, že radšej by bol doma s matkou.

4. Otec sa s pracovníkmi úradu práce skontaktoval iba telefonicky s odôvodnením, že bol prepustený z cely predbežného zadržania a má množstvo vybavovania. Býva v rodinnom dome, ktorý nemá vlastníka, jeho matka sa stala obeťou nejakého podvodu. V rodinnom dome býva so svojou matkou a dvomi bratmi. Rodinný dom má päť menších izieb, kúrenie je na tuhé palivo, voda je v domácnosti zavedená, elektriku majú momentálne odpojenú, používajú elektrocentrálu. Otec pracuje ako živnostník v stavebníctve, mesačne zarobí okolo 750 €, iné príjmy otec neudáva. Pokiaľ ide o jeho výdavky tie predstavujú telekomunikačné služby 60 € mesačne, auto 150 € mesačne, príspevok na bývanie a stravu matke 200 € mesačne, kozmetika 35 € mesačne. Otec má aj exekúcie vo VÚB, aj na zdravotnom a sociálnom poistení, na splácaní dlhu je dohodnutý. S maloletým sa stretáva pravidelne, chodí k nemu do domácnosti cez víkendy. Otec hodnotí komunikáciu s matkou ako dobrú a bezproblémovú. Čo sa týka návrhu otec uviedol, že na súde so sumou 120 € súhlasil len preto, lebo maloletý chodil do jaslí, ktoré stáli vyše 300 €. Kупuje mu aj rôzne veci, u neho doma má maloletý plnú skriňu oblečenia, hračiek, preto trvá na podanom návrhu a žiada znížiť výživné na 50 € mesačne. Záverom kolízny opatrovník uviedol, že oproti pomerom pri poslednom rozhodnutí v roku 2020 sa pomery zmenili na strane matky a maloletého, pretože maloletý prestal navštevovať jasle, čím si aj matka musela nájsť inú nižšie platenú prácu. Pomery na strane otca však považuje za nezmenené. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhuje návrhu otca na zníženie výživného nevyhovieť. Skutočnosť, že maloletý prestal navštevovať jasle nie je dôvodom na zníženie vyživovacej povinnosti otca, zníženie výživného nie je ani v záujme maloletého.

5. Matka na výzvu súdu predložila potvrdenie o poberaní rodičovského príspevku za rok 2021 vo výške 275,90 € mesačne, potvrdenie o poberaní rodičovského príspevku za rok 2020 vo výške 270 € mesačne a výplatnú pásku od zamestnávateľa X. Y. - Š. F. F. za mesiac 5/2021, kde na základe dohody o pracovnej činnosti bol matke vyplatený príjem 99,23 €.

6. Na pojednávaní, ktoré sa konalo 8. 7. 2021, navrhovateľ zotrval na podanom návrhu, pričom uviedol, že ak by bola matka ochotná sa dohodnúť pristúpil by k dohode na zníženie sumy výživného na 70 € mesačne. Matka nebola ochotná s otcom sa dohodnúť a poukázala na svoje písomné vyjadrenie. Navrhovateľ zároveň uviedol, že na výzvu súdu nepredložil doklady o jeho príjmoch, a to daňové priznanie za rok 2020, pretože sa nevie dovolať svojej účtovníčke, taktiež nevedel preukázať pokles jeho príjmov z dôvodu pandémie Covid-19. Na výzvu súdu, aby sa vyjadril, či má účet vedený v banke VÚB a. s. uviedol, že účet v tejto banke nemá, všetky peniaze, ktoré zarobí sú vyplácané v hotovosti, v uvedenej banke má iba dlh vo výške 8 000 €. Finančne mu nevychádza prispievať na výživné v určenej sume, pretože momentálne býva v rodinnom dome s rodičmi, kde sú bez elektrickej energie, a preto platia výdavky spojené s centrálou na benzín, na ktorú je napojený celý dom, kde sú výdavky zhruba 400 € mesačne a ktoré platí na polovicu so svojimi rodičmi. K bytu na Š. X U. W. F., kde je uvádzaný ako vlastník nehnuteľnosti v katastri nehnuteľnosti uviedol, že v tomto byte žije jeho stará mama, ktorá

má zriadené aj vecné bremeno spočívajúce v práve doživotného užívania s tým, že do budúca bude musieť ešte z tohto bytu vyplatiť ostatných príbuzných.

7. Matka sa na pojednávaní vyjadrila, že pokiaľ jej to umožní situácia, nájde si lepšiu prácu, ktorá bude vyhovovať jej potrebám. Pokiaľ ide o výdavky matka potvrdzuje, že na strane jej výdavkov sa od posledného rozhodnutia zmenili len výdavky spojené s opatrovatelkou, ktoré stúpili na sumu 40 €, sporenie vo výške 30 € mesačne a klesli o sumu 250 €, ktorú platila za jasle. K zmene došlo aj k výdavkom na strane domácnosti, kde prispieva viac, odkedy je maloletý v domácnosti a nechodí do jasíel. Na otázku, aby vysvetlila teda rozpor v tom, že pri sociálnom šetrení uvádzala výdavky na domácnosť vo výške 100 € a vo svojom vyjadrení k návrhu uvádza už výšku 200 € matka uviedla, že maloletý nenavštevuje jasle, je viacej doma, tým pádom viac spotrebuje aj na samotnej strave, ktorú musí častejšie zakupovať. Uvedené zvýšené výdavky na domácnosť však matka preukázať nevedela.

8. Naposledy bolo okresným súdom upravené výživné rozsudkom č. k. 23P/36/2020-86 z 25. 9. 2020, ktorým súd schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej bol maloletý zverený do starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletého výživným vo výške 120 € mesačne. Pokiaľ ide o pomery v čase vyhláseného rozsudku, matka ako mesačné výdavky uvádzala na domácnosť 100 €, drogéria 50 €, plienky 30 €, vlhčené obrúsky 10 €, detská kozmetika 10 €, telefón 40 €, auto 80 €, oblečenie 30 €, lieky počas ochorenia 15 € až 20 €, jasle 250 € a jej príjem predstavoval rodičovský príspevok vo výške 294,95 € a mesačný zárobok v zamestnaní vo výške 290 €. Od 16. 3. 2020 bola na OČR s maloletým z dôvodu Covid - 19, čím jej mesačný príjem sa znížil na 450 €, tým pádom sa zvýšili aj výdaje na domácnosť o 100 €. Vtedajší zamestnávateľ spoločnosť M. C., L. C. I. na základe potvrdenia z 19. 8. 2020 uviedol, že matka maloletého v čase od 8. 1. do 9. 8. 2020 mala priemerný čistý mesačný príjem 93,26 €. Pokiaľ ide o navrhovateľa ten bol aj v čase posledného rozhodnutia živnostníkom, ktorý vykonával stavebné kompletizačné a dokončovacie práce, pričom na základe daňových priznaní za rok 2019 a 2018 dosahoval celkové príjmy 7 518 € a celkové výdavky 4 510,80 € (2019), pričom na základe uplatnenej daňovej straty z predchádzajúceho daňového obdobia vo výške 3 007,20 € bola jeho daň zo základu dane stavená na 0 €. V roku 2018 boli jeho príjmy vo výške 8 211 € a výdavky vo výške 4 926,60 €, pričom taktiež si uplatnil daňovú stratu z predchádzajúceho z daňového obdobia vo výške 3 284,40 €, preto jeho daňová povinnosť sa rovnala nule. Otec v tom čase uvádzal svoj príjem v čistom okolo 700 € až 800 € mesačne, pričom taktiež býval v domácnosti svojich rodičov v rodinnom dome, kde im prispieva na chod domácnosti od 100 € do 120 € mesačne. Potom má už len bežné výdavky na stravu, oblečenie, hygienu, telefón s internetom spolu vo výške 70 € mesačne. Otec uvádzal, že mal novú partnerku, ktorá občas býva s ním v spoločnej domácnosti.

9. Z pripojeného spisu okresného súdu sp. zn. 0T/37/2021 súd zistil, že trestným rozkazom z 23. 6. 2021 č. k. 0T/37/2021-47 bol otec právoplatne odsúdený za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov na tom skutkovom základe, že dňa 21. 6. 2021 o 00.30 hod. ako vodič viedol osobné motorové vozidlo Škoda Superb s evidenčným č. A. a pri kontrole vykonaním dychovej skúšky bolo zistené, že viedol motorové vozidlo v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom požitia návykových látok, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere troch mesiacov, ktorý bol podmienenečne odložený na skúšobnú dobu 12 mesiacov a zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu vo výmere troch rokov. Zo zápisnice o vylúčení otca z 21. 6. 2021 vyplýva, že otec ako svoje osobné a majetkové pomery uvádzal, že je živnostníkom stavbárom, ktorý má neukončené stredoškolské vzdelanie na SOU Hutníckej (ukončené v druhom ročníku) s čistým mesačným príjmom 700 € a jeho majetkové pomery sú osobné motorové vozidlo Škoda Superb a 2-izbový byt na Š. X U. W. F.. Majiteľom motorového vozidla je od roku 2015. Z lustrácie bankových účtov súd zistil, že na území Slovenskej republiky navrhovateľ nemá evidovaný žiadny bežný účet. Vo VÚB, a. s. má evidovanú výšku rezervácií 4 724,45 €. Zo živnostenského registra súd zistil, že navrhovateľ je samostatne zárobkovo činnou osobou.

10. Podľa čl. 5 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZKR“), záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie

vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

11. Podľa § 62 ods. 1 ZKR, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

12. Podľa § 62 ods. 2 ZKR, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

13. Podľa § 62 ods. 4 ZKR, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

14. Podľa § 62 ods. 5 ZKR, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

15. Podľa § 65 ods. 1 ZKR, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

16. Podľa § 75 ods. 1 ZKR, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

17. Podľa § 78 ods. 1 ZKR, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

18. Podľa § 78 ods. 3 ZKR, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

19. Podľa § 121 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

20. Prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa týkajú maloletých detí a najvyšším princípom výkonu rodičovských práv a povinností je záujem maloletého dieťaťa. Sústavná a dôsledná starostlivosť o výživu dieťaťa je súčasťou rodičovských práv a povinností. Plnením vyživovacej povinnosti rodičov k deťom by mali byť uspokojené všetky náklady vo vzťahu k dieťaťu, ktoré možno očakávať. Výživné má prednosť pred ostatnými výdavkami rodičov a dieťa má zároveň právo podieľať sa na rovnakej životnej úrovni svojich rodičov. Je preto nielen zákonnou, ale aj morálnou povinnosťou oboch rodičov poskytovať svojim deťom starostlivosť a výživu a za tým účelom sú rodičia povinní vynaložiť všetko úsilie k tomu, aby svojim deťom zabezpečili aspoň nevyhnutné základné potreby pre život a zdravý vývoj. Je neprípustné, aby podstatná časť vyživovacej povinnosti bola prenesená len na jedného rodiča.

21. Z vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že nevzhladol dôvod na zníženie výživného. Pokiaľ ide o zmenu pomerov oproti pomerom, z ktorých súd vychádzal pri rozhodovaní o výživnom v čase vyhlásenia skoršieho rozsudku (23P/36/2020), je potrebné uviesť, zákon síce nepožaduje podstatnú zmenu okolností, ale musí ísť o takú zmenu okolností, ktoré sa závažnejším spôsobom prejavujú v pomeroch účastníkov konania v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia rozsudku, pretože v danom prípade sa zasahuje neskorším rozsudkom do zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí súdov.

22. Súd nezistil takú závažnú zmenu pomerov na strane otca maloletého ako uvádzal v samotnom návrhu na zníženie výživného, ktoré by odôvodňovali zmenu výšky výživného určenú na základe rodičovskej dohody schválenej rozhodnutím súdu. Otec nepreukázal, že na jeho strane došlo k takej zmene jeho príjmu, ktoré by odôvodňovala zníženie výživného v ňom navrhovanom rozsahu. Nepredložil žiaden dôkaz na preukázanie ním tvrdenej skutočnosti, že mu pandémia Covid-19 zasiahla do výšky jeho príjmov. Súd túto skutočnosť nezistil ani z vykonaného dokazovania, naopak, sám otec v rámci konania vedeného pod sp. zn. OT/37/2021 pri jeho výsluchu uviedol, že dosahuje ako živnostník príjem v rovnakej výške, aký dosahoval v čase vyhlásenia skoršieho rozsudku o výživnom (700 €) a taktiež tento príjem otec uvádzal aj počas sociálneho šetrenia úradom práce.

23. Okresný súd nezistil ani žiadne iné okolnosti, ktoré by odôvodňovali zníženie výživného. Otec sa síce snažil poukázať na to, že mu stúpili výdavky na domácnosť, pretože dom, v ktorom žije je odpojený od elektrickej energie a využívajú centrálu na benzín, kde sú výdavky 400 € mesačne. K tomu však okresný súd uvádza, že otec má momentálne možnosť zabezpečiť si bývanie aj inak, keďže je vlastníkom bytu na Š. X U. W. F., kde síce žije jeho stará mama, nič mu v tom však nebráni, aby ako vlastník nehnuteľnosti spolu so starou matkou túto nehnuteľnosť užíval, kde sú podstatne nižšie výdavky na bývanie ako v rodinnom dome. Navrhovateľ taktiež žiadnym spôsobom nevysvetlil, z akého dôvodu im bola odpojená elektrická energia a boli následne nútení použiť elektrocentrálu, ktorá je niekoľkonásobne nákladnejšia ako pripojenie na bežnú elektrickú energiu. Z tohto pohľadu sa preto javí, že odpojením od elektrickej energie a užívaním elektrocentrály prevzal na seba neprimerané finančné riziko podľa § 75 ods. 1 posledná veta ZKR. Ani tieto výdavky v priebehu konania však žiadnym spôsobom nepreukázal. Uvedené nemôže mať vplyv na vyživovaciu povinnosť otca aj s poukazom na to, že výživné má prednosť pred ostatnými výdavkami rodičov. Navrhovateľ je živnostníkom, ktorý vykonáva stavebné práce a neexistuje žiadna objektívna prekážka, ktorá by mu bránila vo výkone práce a v dosahovaní aj vyššieho príjmu, aký doposiaľ uvádzal, pričom vzhľadom na povahu jeho pracovnej činnosti súd konštatuje, že práve stavebný sektor bol najmenej zasiahnutý pandémiou Covid-19. Navrhovateľ si v každom daňovom priznaní znižuje svoju daňovú povinnosť tým, že si uplatňuje paušálne výdavky, avšak ani v predchádzajúcom konaní, rovnako ako v tomto konaní, nepreukázal, na čo tieto výdavky vynaložil. Taktiež súd poukazuje na to, že navrhovateľovi bol právoplatne uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlo po dobu troch rokov. Z tohto dôvodu súd zohľadnil aj tú skutočnosť, že otcovi sa znížili výdavky, ktoré inak vynakladá na motorové vozidlo, čo predstavuje zmenu v prospech zachovania súčasnej výšky výživného. Súd v tomto smere zdôrazňuje, že osobnú starostlivosť o maloletého zabezpečuje matka, ktorá uhrádza aj všetky bežné výdavky na maloletého, pričom v tomto prípade súd nezistil žiaden dôvod, prečo by mala byť podstatná časť vyživovacej povinnosti prenesená len na matku, pričom otec je riadne zárobkovo činný. Z týchto dôvodov návrh na zníženie výživného zamietol.

24. Matka spolu so svojim vyjadrením k návrhu na zníženie výživného podala aj návrh na zvýšenie výživného zo sumy 120 € na sumu 150 € mesačne, čo odôvodnila tým, že maloletý má v septembri nastúpiť do škôlky, čím sa navýšia mesačné náklady o 50 €. K tomu súd považuje za potrebné uviesť, že ak sa maloletému do budúcnosti zvýšia výdavky nástupom do škôlky, tým pádom sa znížia výdavky matky vynaložené na opatrovatelku vo výške 40 € mesačne. Okresný súd navyše rozhoduje len o výdavkoch, ktoré mal preukázané v čase vyhlásenia rozsudku, nie o výdavkoch, ktoré sú predpokladané a ktoré majú vzniknúť až v budúcnosti. Matka síce odôvodňovala zvýšené výdavky tým, že maloletý nechodí do jasieľ, za ktoré vynaložila 250 € mesačne, čím sa jej mali zvýšiť výdavky na domácnosť zo sumy 100 € na 200 € mesačne, tieto zvýšené výdavky však matka nevedela žiadnym spôsobom preukázať. Ostatné výdavky matka deklarovala v rovnakej výške, ako boli výdavky v čase vyhlásenia skoršieho rozsudku upravujúceho výživné otca na maloletého. Výnimku tvorí iba sporenie, ktoré však nie je možné považovať za nevyhnutý výdavok a výdavky na opatrovatelku počas toho, ako je matka v práci. V tomto smere súd poukazuje na to, že ak maloletý nechodí do jasieľ, výdavky matky klesli o 250 €. Aj keby boli výdavky na domácnosť dôvodné, tie stúpili len o 100 € a opatrovatelka, ktorú si matka platí, predstavuje výdavok vo výške 40 € mesačne. V konečnom dôsledku tak výdavky matky tým, že maloletý nechodí do jasieľ, čiastočne klesli oproti výdavkom, ktoré boli v čase vyhláseného rozsudku v konaní vednom pod sp. zn. 23P/36/2020. Výživné, ktoré však súd schválil v rámci rodičovskej dohody, v tom čase nepokrývalo ani polovicu nákladov na jasle a už vôbec nie ostatné výdavky. Potom, ako maloletý prestal navštevovať jasle, sa tak výdavky dostali na úroveň, ktoré sú približne z polovice pokryté výživným vo výške 120 €. Vzhľadom na uvedené je súd toho názoru, že porovnaním pomerov na strane rodičov v čase posledného rozhodnutia súdu so súčasnými pomermi je možné dospieť k záveru, že naposledy stanovená výška výživného je postačujúca na krytie matkou deklarovaných výdavkov, ktoré sa oproti

poslednému rozhodnutiu o výživnom závažným spôsobom nezmenili. Z týchto dôvodov považoval súd návrh matky na zvýšenie výživného taktiež za nedôvodný, a preto ho zamietol.

25. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

26. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 52 CMP, pričom nezistil žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali priznanie náhrady trov konania, ani žiaden z účastníkov konania náhradu trov konania nežiadal priznať, a taktiež nebol daný dôvod na postup podľa § 55 CMP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré je potrebné podať v lehote 15 dní od jeho doručenia Okresnému súdu Žiar nad Hronom. Odvolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov ďalej len „CSP“) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 62 ods. 1 CMP odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 62 ods. 2 CMP odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Podľa § 63 CMP v odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Podľa § 64 CMP zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.